

د ستراتېژیکو او سيمه ييزو خپرو مرکز

ټحليپ، هفتنه

شماره: ۳۰۷ (از ۰۱ الی ۰۸ سرطان ۱۳۹۸ هـ ش)

این نشریه مجموعه تحلیل رویدادهای مهم سیاسی، امنیتی، اقتصادی و اجتماعی هفته‌واری است که به زبان‌های پشتو، دری، انگلیسی و عربی، توسط مرکز مطالعات استراتژیک و منطقوی تهیه و نشر می‌گردد، تا نهادهای سیاست‌گذار و مراجع پالیسی‌ساز از آن استفاده نمایند.

آنچه در این شماره می‌خوانید:

د افغانستان او پاکستان نوي اړیکې او په افغان سوله یې اغیزې

- ۲..... د ملي یووالی حکومت په دوره کې پاکستان سره اړیکې
- ۳..... د پاکستان اقتصادي ستونزې او کابل سره د اړیکو رغولو اړتیا.
- ۴..... د بوربن غونډه
- ۵..... پاکستان ته د ولسمشر غني سفر او په سوله یې اغیزې
- ۶..... پایله.....

افغانستان؛ کشت و قاچاق مواد مخدر

- ۷..... تاریخچه ی مواد مخدر در افغانستان.....
- ۸..... استراتیژی های ناکام.....
- ۹..... چرا مبارزه علیه مواد مخدر موفق نیست.....
- ۱۰..... سرچشمہ ای برای تمویل جنگ در افغانستان.....
- ۱۱..... ضرورت تدوین پالیسی جدید به سطح منطقه.....

د افغانستان او پاکستان نوي اړیکې او په افغان سوله یې اغیزې

د سرطان په لومړی نېټه د افغان سیاسي ګوندونو مشرانو له سفر وروسته د سرطان په شپږمه نېټه د افغانستان ولسمشر-داکتر محمد اشرف غني د پاکستان د لومړي وزیر په رسمي بلنه چې د ملي امنیت سلاکار، کورنیو چارو وزیر، او مليې وزیر په ګيون یو شمېر لور پورو دولتي چارواکو یې ملتیا کوله، پاکستان ته په سفر ولاړ.

دا چې له اوږده ځنډ وروسته پاکستان سره د نويو اړیکو پیلول به د دواړو هېوادونو په اړیکو خومره رینښتینې اغېزه ولري، او دا سفر به د تېرو سفرنو په پرتله څه ځانګړې لاسته راونډي له ځان سره ولري؟ او آیا پاکستان په اوس کې د دې وړتیا لري، چې وشي کولی ترڅو په افغان سوله کې کلیدي رول ولوبوي؟ دا او دې ته ورته په نورو ځانګړو موضوعاتو په دې تحلیل کې شتنه شوي.

د ملي یووالی حکومت په دوره کې پاکستان سره اړیکې

د ملي یووالی حکومت رامنځ ته کېدو وروسته ولسمشر داکتر محمد اشرف غني پاکستان ته د دوستی لاس ور اوږد کړ، د نوموري باور دا وو، چې بنایي له پاکستان سره د نيو اړیکو رغول به د افغان سولې او اقتصادي پرمختګ لپاره اغیزمن ثابت شي، چې په 2014 م کال کې یې خپل لومړنۍ سفر پاکستان ته وکړ، او د سیاسي چارواکو سره تر ليدو وروسته یې ان د فوځ ستر مرکز جي ایچ کيو ته هم سر ور بسکاره کړ، او د سیاسي او فوځي کار پوهانو په وینا نوموري له پاکستان سره په یو لړ هوکړو هم کرنسې تورې کړې، خو په دې تراو د ملي امنیت پخوانی رئيس رحمت الله نبیل په شمول یو شمېر افغان چارواکو د بناغلي غني دا کار د افغانستان د ګټيو خلاف وګانه.

همدارنگه رنگین دادفر سپنتا چې د حامد کرزی په دوره کې د بهرنیو چارو وزیر او د ملي امنیت سلاکار په حیث بې مهمې دولتي دندې ترسره کړي دي د حامد کرزی په ۱۳ کلنډ دوره کې د پاکستان سره د افغان سولې پر سر د افغانستان ۱۳ کلنډ هڅې بې پایلې ګڼې دي.

د وخت په تېربیدو د ملي یووالی حکومت داسې وانګېله چې ګواکې پاکستانی لوري په هغو هوکرو او وعدو چې د بناغلي غني د سفر پر مهال بې کړي وي، و نه دريد، حکه په هېواد کې جګړې لا پسې زور واخیست، او د نظامي تلفاتو ترڅنګ د ملکي خلکو تلفات هم ورځې تر بلې خورا لوړ شول، نو په همدي توګه له ياد هېواد سره د بې باوری فضاء بیا حلې رامنځ ته شوه، د هند په امرتسر کې د اسیا زړه په شپږم کنفرانس کې بناغلي غني د پاکستان هغه اعلان شوې مرسته چې د افغانستان د اقتصادي پرمختګ لپاره بې اعلان کړي وه، هم و نه منله، او د تروریزم ملاترڅخه بې د ياد هېواد لاس اخیستل د مرستې په اندول مهم وګنل، او پاکستانی لوري بې د مخالفو وسله والو په ملاترڅخه مخامنځ تورن کړ.

له خه باندې خلورو کلونو د افغان او پاکستانی لوريو ترمنځ د بې باوری فضاء موجوده وه، او ئای بې یوازې تورونو لګولو ته پاتې وو، خو په پاکستان کې د تېر کال تاکنو وروسته چې د انصاف ګوند پکې د هېواد پر سطحه زیاته بريا ترلاسه کړه، او په پایله کې بې عمران خان د لومړي وزیر خوکۍ ته ورساوه، نوموري د بريا وروسته له افغانستان سره د اړیکو په رغولو تینګار وکړ، او په ځانګړې توګه بې په افغان پالیسي کې د واکمن فوځ سره په همغرۍ بې یو شمېر بدلونونه رامنځ ته کړل، چې ځینې کار پوهان بې په پاکستان کې اقتصادي ستونزې او په ځانګړې توګه پر ياد هېواد د نړیوال وجهي صندوق پورونو پراخېدل، او د نړیوالې تولنې له لوري فشارونه چې ګواکې د تروریزم خخه ملاتر تر سره کوي، او په همدي اړه بې ياد هېواد تر تور لېست ورساوه، ستر لاملونه بولي.

بناغلي غني د تيليفوني اړیکې له لاري په تاکنو کې د بريا وروسته عمران خان ته مبارکي ووبله، او کابل ته د ورځ بلنه بې هم ورکړه، چې د نوموري له لوري ومنل شوه، بلخوا په سعودي عربستان کې د اسلامي همکاري تولنې ۱۴ مې غوندي په ځندو کې د ولسمشر-غني او لومړي وزیر عمران خان د خپلمنځي اړیکو، له ترهګري سره مبارزه، سوداګرۍ، سولې او هند ته د پاکستان د فضائي حدودو د الونو ممنوعيت پر موضوعاتو لنډې خبرې درلودې، او د دې ترڅنګ پاکستان ته د ملي امنیت سلاکار حمد الله محب او مهاجرينو وزیر سفر، د دواړو هېوادونو ترمنځ د باور فضاء رامنځ ته کېدو ته یو ځل بیا لاره پرانیسته.

د پاکستان اقتصادي ستونزې او کابل سره د اړیکو رغولو اړتیا

په پاکستان کې د انصاف ګوند په تاکنو کې د بريا وروسته د نوموري هېواد اقتصاد د پخوا په پرتله مخ پر ځوړ روان شو، او لاملونه بې، د نړیوال وجهي صندوق خخه د نورو پورونو غوبښته، او په مقابل کې د نوموري صندوق له لوري د یو شمېر وړاندیزونو او شرطونو وړاندې کول وو، چې پایله دا شوه، ترڅو پاکستانی پولې واحد د ډالر په مقابل کې، وړ تر بلې خپل ارزښت له لاسه ورکړي. او هلتنه د توکو او په ځانګړې توګه د تيلو او ګازو بیعې خورا لوړې شي.

بلخوا د اقتصاد پوهانو په اند، امريكا د نړیوال وجهي صندوق له لاري پاکستان سره په مرستې شک خرګندوي، چې بنایي د سې پیک پروژو په پور اداء کولو کې ياد ډالر چین ته ورکړي، نو په همدي دليل نړیوال وجهي صندوق د

سختو شرطونو وړاندې کولو وروسته یاد هېواد ته پورونه ور کوي. د دې ترڅنګ په پاکستان کې د بهرنیو پانګوالو کمښت هم یاد هېواد له اقتصادي ټورتیا سره مخ کړي، همدغه اساسی لاملونه دي، چې آن پاکستانی فوئ چې هر کال د بودیجې لویه برخه خپلوی، سېر کال پراخې اقتصادي ټورتیا دې ته اړ کړي، چې د خپلې بودیجې یو خو فیصده برخه را نسکته کړي، او له بلې خوا دا هم ویل کېږي، چې په یاد هېواد کې د پښتو او بلخو پراخه خوښتونه چې د خپلو حقوقو غوبښتني په پارې ټرسره کوي، او فوئ د یادو خوښتونو تر شا د افغانستان لاس گئي، د دې ترڅنګ افغانستان چې د خپلې بودیجې د را کمولو په اعلانولو سره د خلکو ملاتر هم ځان ته را جذب کړي، د دې ترڅنګ افغانستان اوس خپل واردات د منځنۍ اسیا له هېوادونو او ایران (چابهار بندر) له لارې ټرسره کوي او د ځینو هېوادونو سره یې د هوائي ده لېپزونو په جوړولو سره په دې وتوانید چې اقتصادي اتكاء په پاکستان باندي کمه شي، د پاکستان اوسي نی حکومت چې اپوزیسیون یې انتخاب شوی حکومت گئي، او پر دې یې تونوی چې د فوئ له لوري رامنځ ته شوی، غواړي د افغانستان سره د مجبوري پر اساس خپلې اړیکې بیا ورغوي، ترڅو له دې لارې خپلې اقتصادي ګټې خوندي کړي.

د بوربن غونډه

د جون په دوه ويشهمه نېټه د لاهور سلسلي په نوم اسلام آباد ته نېړدې د مری په بوربن نومي زړه رابنكونکي سيمه کې د افغانستان سولي په تړاو غونډه ، چې د دوو څېړنیزو ادارو لخوا رابلل شوې وه، او د 18 په شاوخوا کې افغان سیاستووال چې په کې د سیاسي ګوندونو مشرانو او مهمو سیاسي څېړو لکه د حزب اسلامي مشر ګلبدين حکمتیار، د ولسمشر-ريزو تاکنو نوماند محمد حنف اتمر، د سولي عالي شورا مشر کريم خليلي، او یو شمېر نورو پکې ونډه درلوده، چې ځینو پکې د غونډې اجندا او د ډيونډه کړښې دواړو لوريو ته د مېشتولو ولسونو د غوبښتو خلاف څرګندونې هم درلودې، او بشاغلي اتمر او حکمتیار بیا په ځانګړې توګه په افغان سوله کې د پاکستان ونډه مهمه وګنه، که څه هم طالبانو په یاده غونډه کې ګډون نه درلود، خو د پاکستان خارجه وزیر شاه محمود قريشي یادې غونډې ته په پرانستې وینا کې وویل، چې هېواد یې د افغانستان دننه امنیتي ستونزو په سبب زيات اغیزمن شوی، او په افغانستان کې سوله د پاکستان د خپلوا ګټو خوندي کېدو سره تړاو لري، او دا غونډه یې د پاکستان په اړه د افغانستان نظر بدلولو په اړه اړينه وبلله، نوموږي د دوخي، مسکو او چین درې اړخیزو ناستو په څېړ دا غونډه او د ولسمشر غني سفر مهم یاد کړل، او د دې تولو رایو ځای کول یې افغانستان ته د خپل هېواد له لوري د سولي په برخه کې د ملاتر پیغام ورکول یاد کړل. د دې غونډې د اجندا موضوع ګانې چې د افغان سولي، مهاجرينو او دوه اړخیزو اړیکو پراخول پکې شامل وو، شاید هغه موضوع ګانې وي، چې د کابل څخه د ورغلیو مشرانو د واک څخه خورا لوري وي، او یوازې د خلکو په سطحه د اړیکو پراخولو په برخه کې بشایي ګټوري تمامې شي او بس.

پاکستان ته د ولسمشر غني سفر او په سوله یې اغیزې

ولسمشر غني په دې سفر کې د بهرنیو چارو وزیر شاه محمود قريشي، لومړي وزیر عمران خان، ولسمشر-عارف علوی ترڅنګ د سیاسي ګوندونو مشرانو او استازو سره ولیدل، او د اسلام آباد د ستراتېژیکو څېړنو انسټیټيوټ کې یې د دواړو هېوادونو په اړیکو، اقتصادي پرمختیا ترڅنګ پاکستان ته د اقتصادي پرمختګ وړاندیزونه په ګوته کړل، د پاکستان

لومړي وزیر د بناغلي غني سفر د دواړو هېوادونو ترمنځ د نوبو اړیکو پیلېدو، همکاريو او د باور فضاء رامنځته کولو لپاره مهم وګانه. او د افغان دولت په مشری بې د سولي له پروسې ملاتې ترڅنګ، په راتلونکو ولسمشريزو تاکنو کې د خپل هېواد بې طرفی تېټر هم وواهه.

بلخوا پاکستانی چارواکو افغان ولسمشريزو سره ژمنه کېږي، چې افغان لاريو ته به د هندوستان لاره پرانیزی، او د تورخم دروازه به د دواړو هېوادونو تجارتی توکو وړونکو لاريو پر وړاندې د شېږي او وړخې لخوا پرانیستې اوسي، چې دا کار کولی شي، د دواړو هېوادونو د صادراتو په پراخېدو کې نښه ونډه ولري، خو دا چې افغان سوداګر او همدارنګه لاريو چلونکي د وبزو اخيستو له ستونزو سره مخ دي، او نه شي کولی خپل سوداګریز توکي پر وخت پاکستانی مارکېتونو ته ورسوي، نو بسايي د افغانستان په صادراتو نښه اغېزه و نه لري. خو داسي تمه کېږي، چې د تجارت او صنعت په برخه کې د پاکستان لومړي وزير سلاکار عبدالرزاق داود به په لنډ وخت کې کابل ته سفر ولري، که افغان لوري ياده ستونزه ورسره حل کړي، کېدلۍ شي، افغان سوداګرلو لپاره نښې پايلې ولري.

د بناغلي غني د سفر وړاندې په راتلونکو ولسمشريزو تاکنو کې د نوموري لومړي معاون امر الله صالح د پاکستان سیاستونه او پالیسی ناکامې او نه بدلهونکې وبللي، او د نوموري پر وينا چې پاکستان د طالبانو په خېر وسله والو دلو په ملاتې غواړي خپلې گټو خوندي کړي، او د داکټر غني اوسنۍ سفر بې د کابل او نړیوالې ټولنې وروستي انتظار وباله، ترڅو ولیدل شي چې پاکستان خومره عملی ګامونه اخلي.

له یوې خوا د داکټر غني د دې سفر په اجندې کې سوله مهم بحث يادېده، او د پاکستانی چارواکو او کارپوهانو پر وينا چې د داکټر غني دا سفر بې د مجبوري سفر ګانه، او په سوله کې بې د خپل هېواد ونډه مهمه ګڼله، خو بل خوا د امر الله صالح وروستي خرګندونې چې طالبان يې بې سواده وبلل، او د بناغلي غني د سفر وړاندې د بوربن غونډه چې په اصطلاح د سولي په اړه جوړه شوې وه، ناکامه غونډه وبلله، او افغان مشران يې پړه وبلل، چې ګواکې هلته يې د ملي ګټو خخه دفاع نه ده کړي، چې د سولي په برخه کې دا ډول خرګندونې د بناغلي غني د سفر اجندې تر پونستې لاندې راولې.

پايله

د داکټر غني دا سفر له خان سره خه خانګړې لاسته راوېنې نه درلودې، حکمه طالبان تل کابل په دې پړ ګنمې، چې ګواکې دوی پاکستان ته منسوبوي، او دا ډول خرګندونې يې نه یوازې غندلي، بلکې د افغان حکومت سره يې په نه خبرو ټینګار هم کړي، د طالبانو پخوانې سفير ملا عبدالسلام ضعيف پر وينا تېرو تجربو بنوډلې، د سيمې هېوادونه نه شي کولی، په افغان سوله کې نښه رول اداء کړي، دا حکمه چې د نوموري پر وينا هغوي د خپل ګټو لپاره هڅې کوي، او یوازې د طالبانو او امریکا مخامنځ خبرې کولی شي، د افغان سولي لپاره ګټورې ثابتې شي، چې تراوسه د امریکا او طالبانو د مخامنځ خبرو شپږ پړاوونه ترسره شوي، او اووم پړاو خبرې د دې کربنو تر لیکلو پورې په قطر کې روانې دي او پايلې په يې وروسته خرګندې شي.

دا چې د جګړې مهم لوری طالبان تشکيلوی، او په افغانستان کې سوله راتلل د هغوي پوري تړلې دي، او په اوس کې د طالبانو کامیابه سیمه ییزه دېلوماسي چې په دې سره یې وکولای شول خپل ځانونه یو خه اندازه د پاکستان له سیاسي نفوذ نه خلاص کړي او بل د پاکستان خراب اقتصادي وضعیت د سیمې او نړۍ له هېوادونو سره د اړیکو خرابوالی هغه خه روښانه کوي چې پاکستان په اوسنی شرایطو کې نشي کولای چې طالبان د افغان حکومت سره د خبرو مېز ته حاضر کړي. نو له همدي امله په پاکستان باور چې و به کولی شي، په افغان سوله کې مهم او عاجل کردار ولوبوي، ناشونی بسکاري، او د ډاکټر غني دا سفر د تېرو هغو سفرونو په خبر دی چې مخکې یې تر سره کړي او په پایله کې یې په افغانستان کې لا جګړې زور اخستی او بس.

افغانستان؛ کشت و قاچاق مواد مخدر

پنجم سرطان روز جهانی مبارزه با مواد مخدر مسمی گردیده که در افغانستان یک هفته (۵ الی ۱۱ سرطان) تحت به عنوان (هفته مبارزه با مواد مخدر)، یاد می شود. امسال حکومت افغانستان، این هفته را هفت‌بیج ملی به منظور مبارزه با مواد مخدر اعلان داشته است. هدف از این برنامه، رسیدن به یک راه حل مناسب برای مبارزه موثر در این راستا می باشد.

مشکل مواد مخدر مشکل عمومی و یک چالش جهانی است. در سراسر جهان، کشوری وجود ندارد که از تبعات منفی این پدیده شوم در امان باشد. قاچاق مواد مخدر در کنار بحران هسته‌ای، بحران ازدیاد روز افزون جمیعت و بحران محیط زیست، چهارمین بحران جهانی به شمار می رود. طبق بعضی آمارها، در حال حاضر تعداد معتادان در سراسر جهان به بیش از 250 میلیون نفر می رسد. از آنجا که بیشترین اعتیاد در میان نسل جوان یعنی قوای فعال کشورها دیده می شود، تاثیرات منفی اقتصادی آن نیز برای بشریت فاجعه‌بار است.

هرچند در افغانستان آمار دقیقی از معتادین به این ماده مرگ‌آفرین وجود ندارد، اما بعضی از آمارها حاکی از آن است که در کشور ما بیش از یک میلیون معتاد وجود دارد که بخشی از آن‌ها را زنان و کودکان تشکیل می‌دهند.

افغانستان در جهان، به عنوان بزرگترین تولید کننده مواد مخدر مطرح است. شاید رابطه میان مردم افغانستان و تریاک، به قرن‌ها بر گردد؛ اما باتأسف در طول سه دهه اخیر، این کشور تولید کننده بخش بزرگی از تریاک در جهان بوده است.

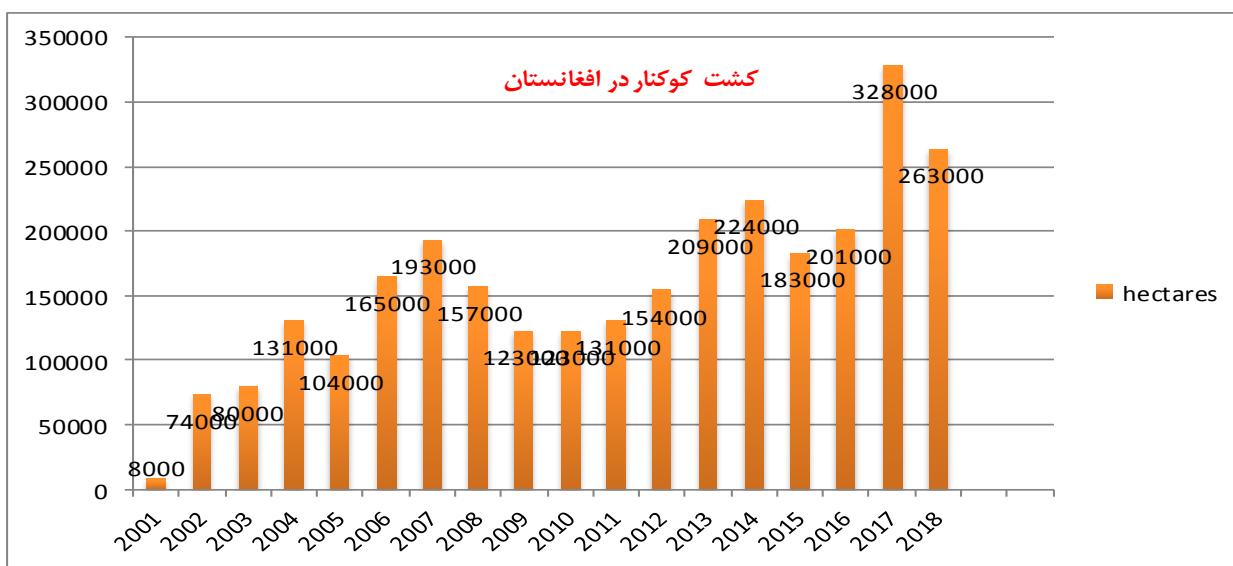
وضعیت کشت کوکنار و تولید مواد مخدر در افغانستان، عوامل ناکامی مبارزه حکومت افغانستان با این پدیده و ضرورت تدوین یک استراتژی مشترک منطقوی برای مبارزه هماهنگ علیه مواد مخدر، موضوعاتی اند که در این تحلیل مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

تاریخچهٔ مواد مخدر در افغانستان

کشت مواد مخدر در افغانستان پیشینهٔ طولانی دارد. پیش از دوران جنگ سرد کوکنار در این کشور کشت می‌شد و در دوران جنگ سرد نیز وجود داشت، ولی ارقام دقیق آن زمان در دسترس نیست. اما پس از جنگ سرد در زمان جنگ‌های داخلی، افغانستان یکی از کشورهایی به شمار می‌رفت که بیشترین مقدار مواد مخدر جهان را تولید می‌کند. در سال ۱۳۷۶ هـ ش مقدار تولید مواد مخدر در افغانستان به ۲۸۰۴ تن می‌رسید که در سال ۱۳۷۸ هـ ش به ۴۵۶۵ تن رسید. اما در سال ۱۳۸۰ هـ ش به دلیل فرمانی که ملا محمد عمر رهبر طالبان مبنی بر مبارزه علیه کشت مواد مخدر صادر کرد، مقدار تولید مواد مخدر از ۳۲۷۶ تن به ۱۸۵ تن کاهش یافت.

اگر به احصائیهای رسمی منتشر شده توسط نهادهای بین‌المللی، بخصوص اداره مبارزه با جرایم و مواد مخدر سازمان ملل متحد UNODC مراجعه نماییم، در سال ۱۳۸۰ هـ ش یعنی سال اخیر حکومت طالبان در افغانستان، زمین زیر کشت کوکنار در کشور ۸۰۰۰ هکتار بود؛ ولی بعد از سقوط طالبان، گراف کشت کوکنار و تولید تریاک در افغانستان سیر صعودی به خود گرفت.

در سال ۱۳۸۶ خورشیدی کشت کوکنار در افغانستان به ۱۹۳۰۰۰ هکتار و تولید تریاک به ۸۲۰۰ تن رسید. هرچند در سال‌های ۱۳۸۷ خورشیدی الی ۱۳۸۹ خورشیدی کشت کوکنار کاهش یافت و به همین دلیل در سال ۱۳۹۱ خورشیدی تولیدات آن به ۳۷۰۰ تن کاهش یافت، ولی در سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ خورشیدی دوباره به ۵۵۰۰ و ۶۴۰۰ تن افزایش یافت. در این سال ۱۳۹۳ خورشیدی مزارع کوکنار به ۲۲۴۰۰۰ هکتار رسید.

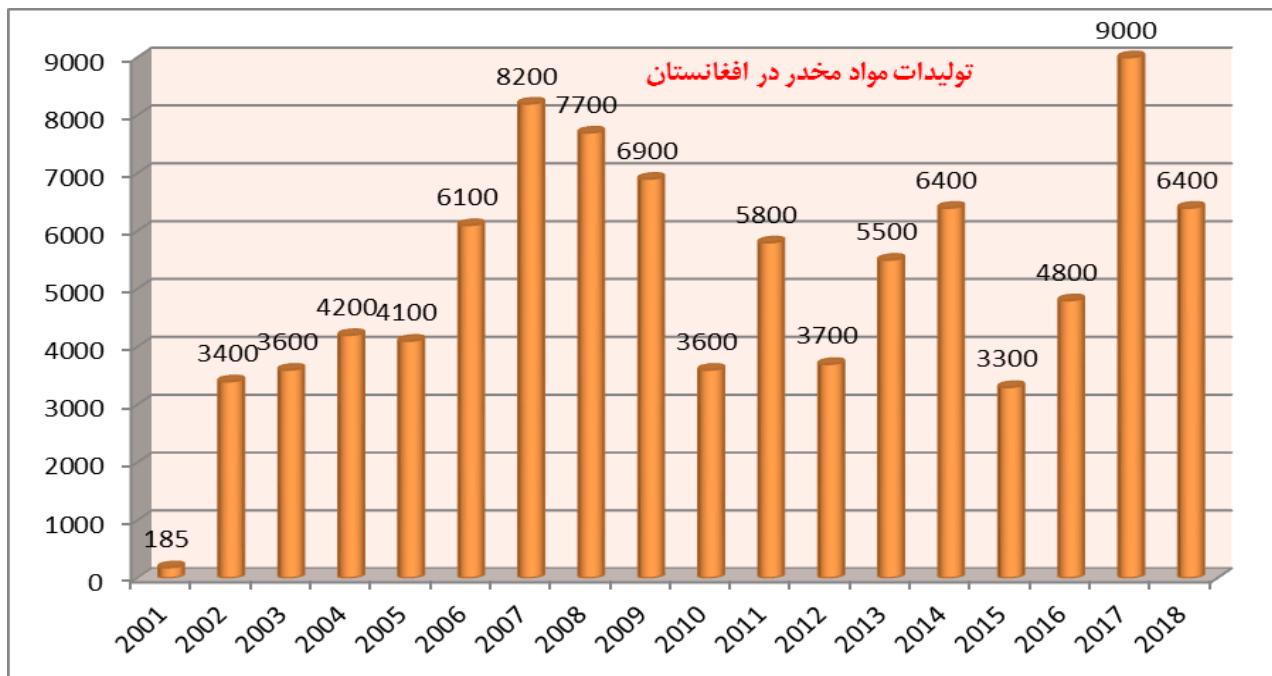

شکل 1: زمین زیر کشت کوکنار در افغانستان بر حسب هکتار (2001 – 2018)

کشت کوکنار در سال 1395 خورشیدی نسبت به سال 1394 خورشیدی نیز افزایش چشمگیر داشت که 201000 هکتار زمین کوکنار کشت شد و 4800 تن تریاک تولید شد. سبب کاهش 19 درصدی تولید آن در سال 1394 خورشیدی به دلیل وضع نامساعد هوا و بیماری های گیاهی بود نه قناعت مردم نسبت به مضر بودن آن. در سال 1394 خورشیدی، مزارع کوکنار به 183000 هکتار که 3300 تُن تریاک تولید داشت، می‌رسید و به این ترتیب در سال 1395 خورشیدی میزان افزایش آن 43 درصد بود.

در سال 1396 خورشیدی نسبت به سال 1395 خورشیدی نیز افزایش بزرگی به چشم می خورد و 328000 هکتار زمین کوکنار کشت شده بود که 9000 تن تریاک تولید داشت و در سال 1397 خورشیدی نسبت به سال 1396 263000 هکتار زمین کوکنار کشت شد که 6400 تن تریاک تولید داشت چون کاهش 29 درصدی نظر به سال 1396 خورشیدی به دلیل وضع نامساعد هوا و بیماری های گیاهی بود.

شکل 2: تولید تریاک در افغانستان بر حسب تُن متريک (2001 – 2018)

ویب سایت: [UNODC Afghanistan - United Nations Office on Drugs and Crime](http://www.unodc.org/afghanistan/):

گزارش مشترک حکومت افغانستان و سازمان ملل متحد نشان می‌دهد که در سال 1396 خورشیدی کشت کوکنار 32 درصد و تولید تریاک 29 درصد در افغانستان افزایش یافته بود و در این سال نیز افغانستان یکی از تولید کننده‌گان بزرگ مواد مخدر در جهان به شمار رفت. در سال 1397 خورشیدی نیز کشت مواد مخدر در افغانستان نسبت به سال 1396

خورشیدی، افزایش قابل ملاحظه‌ای یافته است که مسؤولین وزارت مبارزه با مواد مخدر نامنی‌ها را عامل رشد این پدیده می‌دانند.

استراتئیژی‌های ناکام

قاچاق مواد مخدر چهارمین بحران جهانی است که طبق برخی آمارها، تعداد معتادان در سراسر جهان به بیش از 250 میلیون نفر می‌رسد؛ اما افغانستان یکی از کشورهایی است که بیشترین زیان را از این ناحیه متتحمل می‌شود. از یک سو حیثیت افغانستان را در جهان خدشه‌دار ساخته و از سوی دیگر، حدود 3.5 میلیون افغان به نحوی از مواد مخدر استفاده می‌کنند که در این میان وضعیت 1.5 میلیون آنان نگران‌کننده گفته شده است.

برخی گزارش‌ها نشان می‌دهد که 30 درصد این معتادین را کودکان و 7 درصد شان را زنان تشکیل می‌دهند. پس از سقوط رژیم طالبان هنگام تشکیل حکومت جدید در کنفرانس بُن، یک وزارت برای مبارزه علیه مواد مخدر تشکیل یافت. در سال 1393 خورشیدی، حامد کرزی رئیس جمهور پیشین افغانستان مبارزه بر ضد مواد مخدر را یکی اولویت‌های حکومت خود اعلام کرد و کشت، تولید و قاچاق این مواد را منوع اعلام داشت.

در طول 18 سال گذشته چندین نهاد مشغول مبارزه با مواد مخدر در افغانستان بودند، و ده‌ها میلیون دالر همه ساله به نام مبارزه با مواد مخدر به مصرف می‌رسد که متأسفانه مؤثریت نداشته است اکنون کار به جایی رسیده که افغانستان حدود 90 درصد تریاک جهان را تولید می‌کند. دفتر مبارزه با جرایم و مواد مخدر سازمان ملل متعدد در افغانستان، معینیت مبارزه با مواد مخدر وزارت داخله، وزارت صحت عامه و وزارت زراعت نهادهایی اند که در امر مبارزه با مواد مخدر در افغانستان دخیل اند و وزارت مبارزه با مواد مخدر مسؤولیت رهبری و هماهنگی فعالیت‌های مربوط را به عهده دارد. بنا به گزارش بازرس خاص امریکا در افغانستان، امریکا مبلغ 7 میلیارد و 600 میلیون دالر را ای سال 1393 خورشیدی صرف مبارزه با مواد مخدر در افغانستان نموده و با وجود مصارف گزاف مبارزه حکومت، در تمامی ابعاد (جلوگیری از کشت کوکنار، جلوگیری از تولید تریاک، مبارزه با تجارت مواد مخدر، جلوگیری از اعتیاد به مواد مخدر و درمان معتادین) موفق نبوده است، چیزیکه مقام‌های حکومت افغانستان نیز آنرا می‌پذیرد.

سرور دانش معاون دوم ریاست جمهوری در یک کنفرانس مطبوعاتی اعتراف نمود که: تلاش‌های حکومت در راستای مبارزه با مواد مخدر تاکنون نتیجه مطلوب نداده است. ناکامی در مبارزه با مواد مخدر و موجودیت مافیای مواد مخدر باعث بالا رفتن گراف جرایم، مخصوصاً جرایم سازمان یافته و سنگین نیز شده است.

چرا مبارزه علیه مواد مخدر موفق نیست

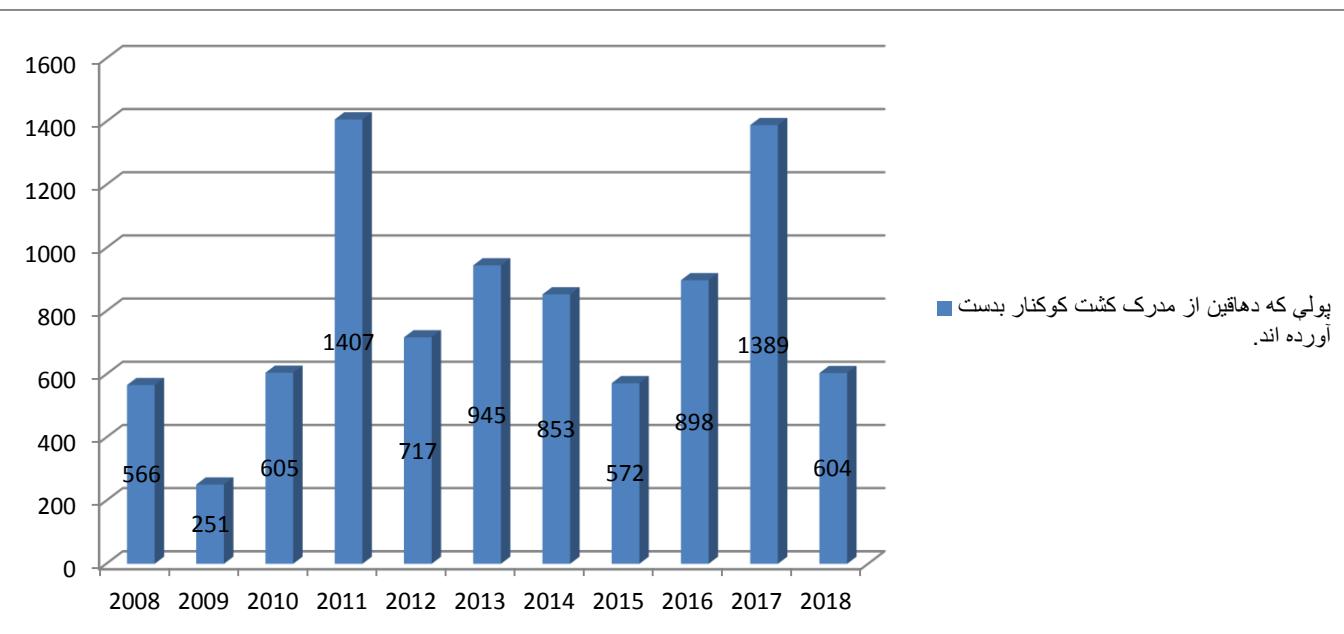
امریکا و متحدین این کشور در زمان ورود به افغانستان مدعی بودند که "تروریزم" و مواد مخدر با هم رابطه دارند و برای از میان بردن "تروریزم" باید مانع تولید مواد مخدر در این کشور شد. اما این سوال هنوز بی‌جواب است که چرا تولید تریاک در افغانستان از سال 1380 خورشیدی تا کنون چنین سیر صعودی داشته است؟

هر چند افزایش کشت و قاچاق مواد مخدر در بیش از ۱۸ سال گذشته، به عامل خاصی مربوط نمی شود؛ بلکه مجموعه‌ای از عوامل و زمینه‌های خارجی و داخلی متعددی در آن شریک می باشد؛ ولی مهم‌ترین آن فقدان اراده جدی بین‌المللی و داخلی در مبارزه صادقانه با مواد مخدر می باشد. نفوذ، قدرت و نقش اشخاص و عناصر مربوط به باندهای مافیای داخلی، منطقوی و بین‌المللی مواد مخدر و در عین حال میزان بلند فساد اداری در کشور نیز از اساسی‌ترین عوامل ناکامی مبارزه با پدیده مواد مخدر به شمار می رود. وجود نا امنی‌ها و جنگ در کشور، نبود یک حکومت قوی و مورد حمایت مردم، تشویق مخالفین مسلح دولت از کشت و تولید مواد مخدر در ولایات نا امن، ومناطقی تحت کنترل شان قرار دارد، وجود تقاضای خرید مواد مخدر در جهان به خصوص در کشورهای غربی و غیره نیز از عواملی اند که مبارزه با مواد مخدر را به چالش کشیده است.

سرچشممه‌ای برای تمویل جنگ در افغانستان

بر طبق گزارشات دفتر مبارزه با جرایم و مواد مخدر سازمان ملل متحد (UNODC) از سال ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۹ خورشیدی به ارزش ۷۰ مiliارد دالر مواد مخدر، در افغانستان تولید شده است؛ اما سوال این است که از این پول هنگفت، بهره افغانستان و به خصوص دهقانان چقدر بوده است؟ بر طبق این گزارش UNODC از مجموع ۷۰ مiliارد دالر فقط ۲ مiliارد دالر آن، نصیب دهقانان شده و ۶۸ مiliارد دالر آن به جیب قاچاقچیان و مافیای بین‌المللی مواد مخدر در خارج از افغانستان رفته است. این اداره معتقد است که از این فقط مبلغ ۲۰۰ میلیون دالر (سالانه ۲۰ میلیون دالر) به مخالفین مسلح حکومت افغانستان تعلق گرفته است.

شکل ۳: اندازه‌ی پولی که از کشت کوکنار به دهقین می‌رسد. (2008-2018)

ضرورت تدوین پالیسی جدید به سطح منطقه

تجارت مواد مخدر در جهان، بعد از تجارت نفت و اسلحه بزرگ‌ترین رقم را در دادوستد بین‌المللی تشکیل می‌دهد. بر طبق آمار UNODC از مجموع 70 مiliارد دالر عاید مواد مخدر افغانستان تنها 2 مiliارد دالر آن، نصیب دهقانان شده و ۶۸ مiliارد دالر آن به جیب قاچاق‌چیان و مافیای بین‌المللی مواد مخدر در خارج از افغانستان رفته است. مواد مخدری که در افغانستان تولید می‌شود از طریق کشورهای همسایه به اروپا و سایر کشورهای جهان قاچاق می‌شود. به همین دلیل، کشورهای همسایه افغانستان همواره از ناکامی مبارزه با مواد مخدر در این کشور انتقاد کرده‌اند. در حالیکه این کار بدون کمک مقامات دولتی در کشورهایی که این مواد از آنها می‌گذرد با قاچاقچیان و مافیای مواد مخدر، ممکن نیست. بنابر این، موجودیت مافیای مواد مخدر و مسیر باز ترانزیت مواد مخدر به نحوی زمینه برای کشت کوکnar در افغانستان را فراهم کرده است، در حالیکه کاهش تقاضا به مواد مخدر در بازارهای جهانی و منطقوی، نقش اساسی در موفقیت مبارزه با مواد مخدر در افغانستان دارد. اگر کشورهای همسایه و منطقه حساب‌های بانکی قاچاقبران را مسدود کنند و از فروش داروها و مواد کیمیاوى که در پروسس هیروئین استفاده می‌شود، به افغانستان جلوگیری شود، تا حد زیادی روی موفقیت مبارزه با مواد مخدر تاثیر خواهد داشت. باوجود اینکه در امر مبارزه با مواد مخدر تردیدها و در برابر آن چالش‌های زیادی وجود دارد. مبارزه بیش از 18 سال در برابر مواد مخدر با مصرف مiliarde دالر دال بر این حقیقت است، مع الوصف، تلاش اخیر برای ایجاد یک استراتیژی مشترک، یکی از راه حل‌های این مشکل خواهد بود و اگر اراده قوی و جدی وجود داشته باشد، ممکن است که موفقیت‌هایی نیز حاصل شود.

ارتباط با ما:

ایمیل: csrskabul@gmail.com - info@csrskabul.com

ویبسایت: www.csrs.com -- www.csrs.af

شماره تماس دفتر: +93 (0) 784089590 - 202564049

لطفاً نظریات و پیشنهادات خود را جهت بهبود مطالب این نشریه به ما ارسال دارید.